

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 28 lipca 2015 r.

Poz. 2791

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.205.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 27 lipca 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r. poz. 594, z późn. zm.), **stwierdzam nieważność** § 1 ust. 2, § 10 ust. 4-5 i ust. 7 załącznika do uchwały Nr XI/93/15 Rady Miejskiej w Iławie z dnia 22 czerwca 2015 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu określającego zasady i tryb korzystania z Centrum Turystyczno-Rekreacyjnego w Iławie przy ul. Biskupskiej 2

Uzasadnienie

W załączniku do uchwały, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Iławie powołując się na art. 40 ust. 2 pkt 4 i 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustaliła zasady i tryb korzystania z Centrum Turystyczno-Rekreacyjnego w Iławie przy ul. Biskupskiej 2, zwany dalej regulaminem.

W § 1 ust. 2 regulaminu Rada Miejska w Iławie postanowiła, iż Administratorem pływalni jest jednostka organizacyjna Gminy Miejskiej Iława – Iławskie Centrum Sportu, Turystyki i Rekreacji z siedzibą w Iławie przy ul. Niepodległości 11 B. Natomiast w § 10 ust. 4-5 i 7 regulaminu Rada Miejska uregulowała zasady ponoszenia odpowiedzialności za przedmioty wartościowe, które nie zostały pozostawione w szafkach depozytowych mieszczących się przy kasie basenu, osób odpowiedzialnych za zniszczenie lub uszkodzenie mienia oraz zanieczyszczenie wody oraz za wypadki i szkody spowodowane nieprzestrzeganiem regulaminu.

W ocenie organu nadzoru Rada, regulując powyższe kwestie, przekroczyła zakres upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, co stanowi istotne naruszenie prawa. Zgodnie z tym przepisem organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Nie może budzić wątpliwości, iż użyte w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym pojęcie "zasady i tryb korzystania" zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł zachowania się, określenia ustalonego porządku zachowania się (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 16 listopada 2011r., sygn. akt IV SA/Po 672/11). Uchwalając regulaminy korzystania z obiektów użyteczności publicznej Rada Miejska uprawniona była zatem do uregulowania w nich jedynie zasad i trybu korzystania z tychże obiektów, co oznacza uprawnienie do wprowadzenia reguł dotyczących obowiązującego sposobu zachowania się podmiotów korzystających z obiektów. Rada nie miała natomiast kompetencji do określenia w regulaminie zasad odpowiedzialności cywilnej w związku z korzystaniem z obiektów (w tym w zakresie szkód i mogących zaistnieć zdarzeń i wypadków).

Należy wskazać, iż akt prawa miejscowego – akt o charakterze powszechnie obowiązującym – nie może zawierać regulacji odnośnie zakresu odpowiedzialności stron określonego stosunku prawnego. Postanowienia dotyczące zakresu wzajemnych roszczeń i odpowiedzialności mogą zostać zawarte jedynie w ustawie lub na mocy czynności prawnej, np. umowy. Warto w tym miejscu wskazać na przepisy art. 415 i nast. ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, które regulują kwestię odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych. Również kodeks ten odnosi się do odpowiedzialności kontraktowej (art. 471 i nast.) oraz dopuszczalności jej ograniczania. W myśl art. 473 § 2 Kodeksu nieważne jest zastrzeżenie, że dłużnik nie będzie odpowiedzialny za szkodę, którą może wyrządzić wierzycielowi umyślnie. Ponadto, zgodnie

z art. 353¹ Kodeksu cywilnego postanowienia umowy (w tym postanowienia dotyczące zakresu odpowiedzialności stron umowy) nie mogą sprzeciwiać się naturze danego stosunku prawnego, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Warto wskazać także na przepis art. 385³ pkt 1 Kodeksu cywilnego, który postanowienia wyłączające lub ograniczające odpowiedzialność względem konsumenta za szkody na osobie zalicza do tzw. „niedozwolonych postanowień umownych”. Regulacja powyższej materii w akcie prawa miejscowego (a tym bardziej jej modyfikacja) nie znajduje uzasadnienia w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 7 października 2010r. (sygn. akt III SA/Wr 421/10) zarówno Gmina, jak i poszczególni jej członkowie, korzystający z obiektu miejskiego, zobowiązani są do przestrzegania prawa powszechnie obowiązującego, w tym przepisów prawa cywilnego. Zbytecznym zatem jest regulowanie w drodze prawa miejscowego materii objętej przepisami hierarchicznie wyższymi.

Co do zaś postanowień § 1 ust. 2 regulaminu, wskazującego administratora obiektu należy wskazać, iż na podstawie normy kompetencyjnej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, radzie gminy nie przysługuje uprawnienie do decydowania o tym, jaki podmiot ma sprawować bieżący nadzór lub zarząd nad gminnymi obiektami i urządzeniami użyteczności publicznej, jak też rozstrzyganie o obowiązkach i uprawnieniach takiego podmiotu. Taka materia nie mieści się bowiem ani w pojęciu zasad, ani w pojęciu trybu korzystania z tych obiektów. Wybór konkretnego podmiotu, zarządzającego w imieniu organu wykonawczego obiektami użyteczności publicznej, należy bowiem do zadań burmistrza, jako organu gospodarującego mieniem komunalnym (art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym).

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż Rada Miejska w Iławie, we wskazanym wyżej zakresie, przekroczyła zakres upoważnienia ustawowego określonego w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, który przyznaje radzie kompetencje wyłącznie do uregulowania zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, nie zaś zasad odpowiedzialności cywilnoprawnej czy ustalania podmiotu administrującego obiektem użyteczności publicznej.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski